

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B**

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 18 iunie 1991
privind controlul achiziționării și deținerii de arme
(91/477/CEE)
(JO L 256, 13.9.1991, p. 51)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Directiva 2008/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008	L 179	5	8.7.2008

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 18 iunie 1991
privind controlul achiziționării și deținerii de arme
(91/477/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

în cooperare cu Parlamentul European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât articolul 8a din tratat prevede instituirea pieței interne până la 31 decembrie 1992; întrucât piața internă cuprinde un spațiu fără frontiere interne, în cadrul căruia libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor este asigurată conform dispozițiilor din tratat;

întrucât, în timpul reuniunii desfășurate la Fontainebleau pe 25 și 26 iunie 1984, Consiliul European a stabilit explicit ca scop eliminarea tuturor formalităților polițienești și vamale la frontierele intracomunitare;

întrucât eliminarea totală a controalelor și a formalităților la frontierele intracomunitare presupune anumite condiții de fond care trebuie îndeplinite; întrucât Comisia a indicat în Cartea Albă, „Realizarea pieței interne”, că suspendarea controalelor de securitate a obiectelor transportate și a persoanelor presupune, între altele, o apropiere a legislațiilor privind armele;

întrucât eliminarea controalelor privind deținerea de arme, la frontierele intracomunitare, necesită o reglementare eficientă, care permite controlul în interiorul statelor membre al achiziționării și deținerii de arme de foc și al transferului într-un alt stat membru; întrucât, în consecință, trebuie să fie eliminate controalele sistematice la frontierele intracomunitare;

întrucât aceste norme vor da naștere unui plus de încredere reciprocă între statele membre în domeniul protejării securității persoanelor în măsura în care sunt ancorate în legislațiile parțial armonizate; întrucât s-a convenit, în acest scop, să se prevadă armele de foc a căror achiziționare și deținere de către particulari să fie ori interzisă, ori subordonată autorizării sau declarării;

întrucât ar trebui interzisă, în principiu, trecerea dintr-un stat membru în altul cu arme; întrucât nu se acceptă derogare de la aceasta decât după îndeplinirea unei proceduri care să permită statelor membre să fie înștiințate de introducerea unei arme de foc pe teritoriul lor;

întrucât ar trebui să se adopte norme mai flexibile în ceea ce privește vânatoarea și competițiile sportive pentru a nu împiedica mai mult decât este necesar libera circulație a persoanelor;

întrucât directiva nu aduce atingere dreptului statelor membre de a lua măsuri în vederea prevenirii traficului ilegal de arme,

⁽¹⁾ JO C 235, 1.9.1987, p. 8 și
JO C 299, 28.11.1989, p. 6.

⁽²⁾ JO C 231, 17.9.1990, p. 69 și
JO C 158, 17.6.1991, p. 89.

⁽³⁾ JO C 35, 8.2.1988, p. 5.

▼B

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL 1

Domeniu de aplicare*Articolul 1***▼M1**

(1) În înțelesul prezentei directive, „armă de foc” înseamnă orice armă portabilă cu țevă care poate expulza, este concepută să expulzeze sau poate fi transformată să expulzeze o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie, cu excepția cazului în care este exclusă pentru unul dintre motivele enumerate în secțiunea III din anexa I. Armele de foc sunt clasificate în secțiunea II din anexa I.

În înțelesul prezentei directive, se consideră că un obiect poate fi transformat pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie dacă:

- are aspectul unei arme de foc; și
- ca urmare a construcției sale sau a materialului din care este confecționată poate fi rapid transformată în acest scop.

(1a) În înțelesul prezentei directive, „piesă” înseamnă orice element sau element de înlocuire special conceput pentru o armă de foc, care este esențial pentru funcționarea acesteia, inclusiv o țevă, un cadru sau un recuperator, manșonul mobil sau cilindrul, cuiul percutor sau închizătorul și orice dispozitiv conceput sau adaptat pentru a reduce zgomotul provocat de tragerea unui foc de armă.

(1b) În înțelesul prezentei directive, „componentă esențială” înseamnă mecanismul de închidere, camera cartușului și/sau țeva armelor de foc care, în calitate de obiecte separate, sunt incluse în categoria armelor de foc pe care sunt montate sau sunt concepute să se monteze.

(1c) În înțelesul prezentei directive, „muniție” înseamnă muniția completă sau componentele acesteia, inclusiv tubul cartușului, capsele de inițiere, pulberea, gloanțele sau proiectilele, care sunt folosite într-o armă de foc, cu condiția ca aceste componente să facă ele însele obiectul unei autorizații în statul membru respectiv.

(1d) În înțelesul prezentei directive, „urmărire” înseamnă urmărirea sistematică a armelor de foc și, atunci când este posibil, a pieselor și a muniției pentru acestea, de la fabricant până la cumpărător, pentru a ajuta autoritățile competente ale statelor membre în procesul de detectare, investigare și analizare a fabricării ilicite și a traficului ilicit.

(1e) În înțelesul prezentei directive, „intermediar” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, cu excepția armurierilor, a cărei activitate constă, integral sau parțial, în achiziționarea, comercializarea sau realizarea de transferuri de arme.

(2) În înțelesul prezentei directive, „armurier” înseamnă orice persoană fizică sau juridică a cărei activitate constă, integral sau parțial, în fabricarea, comerțul, schimbul, închirierea, repararea sau transformarea armelor de foc, a pieselor și a muniției pentru acestea.

(2a) În înțelesul prezentei directive, „fabricare ilicită” înseamnă fabricarea sau montarea de arme de foc, de piese sau de muniție pentru acestea:

- (i) din orice componente esențiale traficate ilicit;

▼ M1

(ii) fără o autorizație eliberată în conformitate cu articolul 4 de către o autoritate competentă a statului membru în care are loc fabricarea sau asamblarea; sau

(iii) fără marcarea armelor de foc asamblate la data fabricării lor, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1).

(2b) În înțelesul prezentei directive, „trafic ilicit” înseamnă achiziționarea, vânzarea, livrarea, mutarea sau transferul armelor de foc, al pieselor sau al muniției pentru acestea din sau prin teritoriul unui stat membru către teritoriul unui alt stat membru, dacă oricare dintre statele membre respective nu autorizează acest lucru în conformitate cu dispozițiile prezentei directive sau dacă armele de foc asamblate nu sunt marcate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1).

▼ B

(3) În înțelesul prezentei directive, persoanele sunt considerate drept rezidenți ai țării indicate prin adresa menționată în dovada de rezidență, cum ar fi un pașaport sau o carte de identitate, care, în timpul unui control asupra deținerii sau cu ocazia achiziționării, este prezentată autorităților unui stat membru sau unui armurier.

▼ M1

(4) Un „pașaport european pentru arme de foc” se emite, la cerere, de către autoritățile unui stat membru unei persoane care devine în mod legal posesorul și utilizatorul unei arme de foc. Pașaportul este valabil pentru o perioadă maximă de cinci ani, care poate fi extinsă, și conține informațiile menționate în anexa II. Este un document netransmisibil, pe care se înscriu arma sau armele de foc deținute și utilizate de către titularul permisului. Pașaportul trebuie să fie întotdeauna în posesia persoanei care utilizează arma de foc și orice schimbare a deținătorului sau a caracteristicilor armei de foc, precum și pierderea sau furtul acesteia sunt indicate în pașaport.

▼ B*Articolul 2*

(1) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării dispozițiilor de drept intern cu privire la portul de armă, vânătoarea și tirul sportiv.

(2) Prezenta directivă nu se aplică achiziționării și deținerii, conform legislației interne, de arme și muniții de către forțele armate, poliție sau serviciile publice, de către colecționarii și organismele de natură culturală și istorică în ceea ce privește armele și recunoscute ca atare de statul membru pe teritoriul căruia sunt stabilite. Acestea nu se aplică nici în cazul transferurilor comerciale de arme și muniții de război.

Articolul 3

Statele membre pot adopta, în cadrul propriilor legislații, măsuri mai stricte decât cele prevăzute în prezenta directivă, sub rezerva drepturilor conferite rezidenților statelor membre prin articolul 12 alineatul (2).

CAPITOLUL 2

Armonizarea legislațiilor referitoare la armele de foc**▼ M1***Articolul 4*

(1) Statele membre se asigură că orice armă de foc sau piesă introdusă pe piață a fost marcată și înregistrată în conformitate cu prezenta directivă sau, în caz contrar, că aceasta a fost dezactivată.

(2) În scopul identificării și al urmăririi tuturor armelor de foc asamblate, la data fabricării fiecărei arme de foc, statele membre:

▼ M1

- (a) fie solicită un marcaj unic, care să includă numele producătorului, țara sau locul fabricării, seria și anul de fabricație (dacă acesta nu face parte din numărul de serie). Acest lucru nu aduce atingere aplicării mărcii comerciale a producătorului. În acest sens, statele membre pot alege să aplice dispozițiile Convenției din 1 iulie 1969 privind recunoașterea reciprocă a marcajelor de identificare a armelor de calibru mic;
- (b) fie păstrează orice marcaj alternativ unic și ușor de identificat, conținând un număr sau un cod alfanumeric, care să permită tuturor statelor să identifice rapid țara de fabricație.

Marcajul se aplică pe o componentă esențială a armei de foc, componentă a cărei distrugere ar face imposibilă utilizarea armei de foc.

Statele membre se asigură că fiecare pachet elementar de muniție completă este marcat astfel încât să indice numele fabricantului, numărul de identificare a lotului, calibrul și tipul de muniție. În acest sens, statele membre pot alege să aplice dispozițiile Convenției din 1 iulie 1969 privind recunoașterea reciprocă a marcajelor de identificare a armelor de calibru mic.

Mai mult, la data transferului armelor de foc din stocurile guvernamentale în uzul civil permanent, statele membre asigură marcajul unic corespunzător, care permite statelor identificarea țării care efectuează transferul.

(3) Statele membre se asigură că exercitarea activității de armurier pe teritoriul lor este condiționată de obținerea unei autorizații, acordate în urma cel puțin a unui control privind integritatea personală și profesională și competențele armurierului. Dacă este vorba despre o persoană juridică, controlul vizează persoana care conduce întreprinderea respectivă.

(4) Până la 31 decembrie 2014, statele membre asigură instituirea și funcționarea unui sistem computerizat de înregistrare a datelor, centralizat sau descentralizat, care garantează autorităților competente accesul la sistemele de stocare a datelor, în care se înregistrează fiecare armă de foc care intră sub incidența prezentei directive. Acest sistem de stocare înregistrează și păstrează pentru cel puțin 20 de ani tipul, marca, modelul, calibrul și numărul de serie, precum și numele și adresa furnizorului și ale persoanei care achiziționează sau deține arma de foc.

Pe durata întregii perioade de activitate, armurierii trebuie să țină un registru în care trebuie să fie înscrise toate armele de foc aflate sub incidența prezentei directive și pe care le-au achiziționat sau pe care le-au furnizat, precum și caracteristicile care permit identificarea și urmărirea armelor de foc, în special tipul acestora, marca, modelul, calibrul și numărul de serie ale acestora și numele și adresa persoanelor care le-au furnizat și achiziționat. La încetarea activității, armurierul predă registrul autorității naționale responsabile de administrarea sistemului de înregistrare menționat la primul paragraf.

(5) Statele membre garantează că toate armele de foc pot fi, la orice moment, asociate cu posesorii lor. Cu toate acestea, în ceea ce privește armele de foc clasificate în categoria D, statele membre introduc, de la 28 iulie 2010, măsuri de urmărire a armelor de foc inclusiv, de la 31 decembrie 2014, măsuri care să permită identificarea la orice moment a posesorilor armelor de foc introduse pe piață după 28 iulie 2010.

Articolul 4a

Fără a aduce atingere articolului 3, statele membre permit achiziționarea și deținerea de arme de foc numai de către persoanele cărora li s-a acordat un permis sau, în ceea ce privește categoriile C sau D, care sunt în mod special autorizate să achiziționeze sau să dețină astfel de arme, în conformitate cu legislația națională.

▼M1*Articolul 4b*

Statele membre iau în considerare posibilitatea instituirii unui sistem de reglementare a activității intermediarilor. Un astfel de sistem ar putea include una sau mai multe măsuri, precum:

- (a) cerința înregistrării intermediarilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor;
- (b) cerința obținerii unui permis sau a unei autorizații pentru activitatea intermediarilor.

Articolul 5

Fără a aduce atingere articolului 3, statele membre permit achiziționarea și deținerea de arme de foc numai de către persoanele care au un motiv întemeiat și care:

- (a) au împlinit cel puțin vârsta de 18 ani, cu excepția cazurilor de achiziționare (în afara cumpărării) și deținere de arme de foc în scopul practicării vânătorii sau a tirului sportiv, cu condiția ca, în acest caz, persoanele sub 18 ani să aibă permisiunea părinților, să se afle sub îndrumarea părinților sau sub îndrumarea unei persoane adulte care deține un permis pentru arme de foc sau pentru o armă de vânătoare valabil sau să practice aceste activități în cadrul unui centru de instruire care deține licență sau este autorizat în alt mod;
- (b) nu sunt susceptibile de a reprezenta un pericol pentru propria persoană, pentru ordinea publică sau siguranța publică. Se consideră că existența unei condamnări pentru săvârșirea cu intenție și cu violență a unei infracțiuni indică un astfel de pericol.

Statele membre pot retrage autorizația de deținere a unei arme de foc dacă oricare dintre condițiile în temeiul cărora a fost acordată nu mai este îndeplinită.

Statele membre nu pot interzice persoanelor rezidente pe teritoriul lor să dețină o armă achiziționată într-un alt stat membru decât dacă interzic achiziționarea aceleiași arme pe teritoriul lor.

▼B*Articolul 6*

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru interzicerea achiziționării de arme de foc și muniții din categoria A. Autoritățile competente pot acorda, în cazuri speciale, autorizații pentru armele de foc și munițiile menționate anterior, dacă nu contravin siguranței și ordinii publice.

▼M1

Statele membre asigură controlul strict, cu excepția cazului armurierilor, al achiziționării, atunci când este permisă, de arme de foc, de piese și de muniție pentru acestea, prin mijloace de comunicare la distanță, în conformitate cu articolul 2 din Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță ⁽¹⁾.

▼B*Articolul 7*

(1) Nici o persoană nu poate achiziționa o armă de foc din categoria B pe teritoriul unui stat membru fără autorizația acordată de acest stat.

⁽¹⁾ JO L 144, 4.6.1997, p. 19. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2005/29/CE (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

▼B

Nici o asemenea autorizație nu poate fi acordată unui rezident al unui alt stat membru fără acordul prealabil al acestuia din urmă.

(2) Nici o persoană nu poate deține o armă de foc din categoria B pe teritoriul unui stat membru fără autorizația acestui stat. Dacă deținătorul este rezident al altui stat membru, acesta din urmă este informat.

(3) O autorizație pentru achiziționarea și o autorizație pentru deținerea unei arme de foc din categoria B pot avea forma unei decizii administrative unice.

▼M1

(4) Statele membre pot lua în considerare posibilitatea de a acorda un permis multianual pentru achiziționarea și deținerea tuturor armelor de foc supuse autorizării persoanelor care îndeplinesc condițiile de acordare a autorizației de deținere a unei arme de foc, fără a aduce atingere:

- (a) obligației de a informa autoritățile competente despre transferuri;
- (b) verificării periodice a continuării îndeplinirii condițiilor de către aceste persoane; și
- (c) limitelor maxime de deținere prevăzute de legislația națională.

(5) Statele membre adoptă reglementări pentru a asigura faptul că persoanele care dețin, la 28 iulie 2008, autorizații pentru arme de foc din categoria B în conformitate cu legislația națională, nu trebuie să depună cereri pentru obținerea de autorizații pentru armele de foc din categoriile C sau D pe care le dețin, ca urmare a intrării în vigoare a Directivei 2008/51/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2008 ⁽¹⁾. Cu toate acestea, orice transfer ulterior de arme de foc din categoriile C sau D trebuie să se facă cu condiția obținerii sau a deținerii de către cesionar a unei autorizații sau cu condiția ca acestuia să i se permită în mod special să dețină aceste arme de foc în conformitate cu legislația națională.

▼B*Articolul 8*

(1) Nici o persoană nu poate deține o armă de foc din categoria C fără ca deținătorul să fi făcut o declarație în acest scop pentru autoritățile statului în care deține această armă.

Statele membre prevăd declarația obligatorie pentru toate armele de foc din categoria C deținute în acest moment pe teritoriul lor, în termen de un an de la intrarea în vigoare a dispozițiilor de drept intern care transpun prezenta directivă.

(2) Orice vânzător sau armurier sau orice persoană privată informează autoritățile statului membru unde are loc transferul sau livrarea fiecărei arme de foc din categoria C, precizând elementele de identificare a persoanei care o achiziționează și a armei de foc. Dacă persoana care o achiziționează este rezidentă într-un alt stat membru, acest stat este informat despre această achiziție de către statul membru unde are loc achiziționarea sau chiar de către persoana care a achiziționat-o.

(3) Dacă un stat membru interzice sau supune unei autorizări pe teritoriul său achiziționarea și deținerea unei arme de foc din categoria B, C sau D, acesta informează celelalte state membre, care fac mențiuni speciale în acest sens, dacă eliberează un permis european de armă de foc pentru o asemenea armă în temeiul articolului 12 alineatul (2).

⁽¹⁾ JO L 179, 8.7.2008, p. 5.

▼B*Articolul 9*

(1) Livrarea unei arme de foc din categoriile A, B sau C unei persoane care nu este rezidentă în statul membru respectiv este permisă, sub rezerva respectării obligațiilor prevăzute în articolele 6, 7 și 8:

- dobânditorului care a primit autorizația, conform articolului 11, de a efectua el însuși transferul în țara de rezidență;
- dobânditorului care prezintă o declarație scrisă și justificarea intențiilor sale pentru deținerea respectivei arme, în statul membru de achiziție, sub rezerva condițiilor legale de deținere.

(2) Statele membre pot autoriza livrarea temporară a armelor de foc, conform modalităților pe care acestea le stabilesc.

Articolul 10

Regimul achiziției și deținerii munițiilor este identic cu acela al deținerii armelor de foc cărora le sunt destinate.

CAPITOLUL 3

Formalități pentru circulația armelor în Comunitate*Articolul 11*

(1) Sub rezerva articolului 12, armele de foc pot fi transferate dintr-un stat membru în altul conform procedurii prevăzute la alineatele care urmează. Aceste dispoziții se aplică și în cazul unui transfer al unei arme de foc ca urmare a vânzării prin corespondență.

(2) În ceea ce privește transferul armelor de foc către un alt stat membru, persoana interesată comunică înaintea oricărei expedieri în statul membru în care se găsesc aceste arme:

- numele și adresa vânzătorului sau cedentului și ale cumpărătorului sau dobânditorului, respectiv ale proprietarului;
- adresa localității către care vor fi trimise sau transportate;
- numărul armelor care fac parte din expediție sau transport;
- datele de identificare pentru fiecare armă și indicarea armei de foc care a făcut obiectul unui control efectuat conform dispozițiilor Convenției din 1 iulie 1969 referitoare la recunoașterea reciprocă a marcajelor de identificare a armelor de calibru mic;
- mijloacele de transfer;
- data plecării și data estimativă a sosirii.

Informațiile menționate la ultimele două liniuțe nu trebuie comunicate în cazul transferurilor între armurieri.

Statul membru examinează condițiile în care va avea loc transferul, în special informațiile care privesc securitatea.

Dacă statul membru autorizează acest transfer, acesta eliberează un permis care răspunde tuturor mențiunilor prevăzute la primul alineat. Acest permis trebuie să însoțească armele de foc până când acestea ajung la destinație; permisul trebuie să fie prezentat la fiecare solicitare a statelor membre.

(3) În ceea ce privește transferul armelor de foc, altele decât cele de război, excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive conform articolului 2 alineatul (2), fiecare stat membru poate acorda armurierilor dreptul de a efectua transferurile de arme de foc de pe teritoriul său

▼B

către un armurier stabilit într-un alt stat membru, fără o autorizare prealabilă, în sensul alineatului (2). Acesta eliberează, în acest sens, o aprobare valabilă maximum trei ani și care poate fi suspendată sau anulată în orice moment printr-o decizie motivată. Un document care face trimitere la această aprobare trebuie să însoțească armele de foc până la destinație; acest document trebuie să fie prezentat autorităților statelor membre, ori de câte ori acestea îl solicită.

▼M1

Înainte de data transferului, armurierul comunică autorităților statului membru din care urmează să fie efectuat transferul toate elementele de identificare menționate la alineatul (2) primul paragraf. Autoritățile în cauză efectuează inspecții, acolo unde este cazul la fața locului, pentru a verifica corespondența dintre informațiile comunicate de către armurier și caracteristicile reale ale transferului. Informațiile respective se comunică de către armurier în timp util.

▼B

(4) Fiecare stat membru comunică celorlalte state membre o listă a armelor de foc pentru care poate fi acordată autorizația de transfer, fără un acord prealabil.

Aceste liste de arme de foc vor fi comunicate armurierilor care au obținut o aprobare pentru transferul armelor de foc, fără o autorizație prealabilă în cadrul procedurii prevăzute la alineatul (3).

Articolul 12

(1) Dacă nu este utilizată procedura din articolul 11, deținerea unei arme foc în timpul unei călătorii prin două sau mai multe state membre nu este permisă decât dacă persoana interesată a obținut autorizațiile statelor membre respective.

Statele membre pot acorda această autorizație pentru una sau mai multe călătorii, pentru o perioadă de maximum un an, cu posibilitatea de reînnoire. Aceste autorizații vor fi înscrise în permisul european pentru arme de foc, pe care călătorul trebuie să îl prezinte la fiecare solicitare a autorităților statelor membre.

(2) ►**M1** Prin derogare de la alineatul (1), vânătorii, în cazul armelor de foc din categoriile C și D, și sportivi de tir, în cazul armelor de foc din categoriile B, C și D, pot deține, fără o autorizație prealabilă, una sau mai multe arme de foc în timpul unei călătorii în două sau mai multe state membre în scopul practicării activităților lor, cu condiția să posede pașaportul european pentru arme de foc în care să fie înscrise armele respective și să fie în măsură să dovedească motivul călătoriei, în special prin prezentarea unei invitații sau a altei dovezi privind activitățile de vânătoare sau tir sportiv pe care le desfășoară în statul membru de destinație.

Statele membre nu pot condiționa acceptarea unui pașaport european pentru arme de foc de plata vreunei redevențe sau taxe. ◀

Cu toate acestea, această derogare nu se aplică pentru călătoriile într-un stat membru care, în temeiul articolului 8 alineatul (3), interzice achiziționarea și deținerea armei respective sau care solicită o autorizație; în acest caz, mențiunea expresă va fi aplicată pe permisul european pentru arme de foc.

În contextul raportului menționat la articolul 17, Comisia va examina, de asemenea, în urma consultării cu statele membre, rezultatele aplicării celui de-al doilea paragraf, în special în ceea ce privește incidența acestuia asupra ordinii și securității publice.

(3) Prin acordurile de recunoaștere reciprocă a documentelor naționale, două sau mai multe state membre pot să prevadă un regim mai flexibil decât cel prevăzut în prezentul articol pentru circulația unei arme de foc pe teritoriul lor.

▼B*Articolul 13*

(1) Fiecare stat membru transmite toate informațiile utile de care dispune în materie de transferuri definitive de arme de foc statului membru către al cărui teritoriu sunt efectuate transferurile.

(2) Toate informațiile pe care statele membre le primesc prin intermediul procedurilor stabilite la articolul 11 referitoare la transferul armelor de foc și la articolul 7 alineatul (2), respectiv articolul 8 alineatul (2), referitoare la achiziționarea și deținerea de arme de foc de către nerezidenți vor fi comunicate statului membru de destinație și, eventual, statelor membre de tranzit, cel târziu în timpul transferului.

▼M1

(3) În scopul aplicării eficiente a prezentei directive, statele membre procedează la un schimb regulat de informații. În acest scop, Comisia înstituie, până la 28 iulie 2009, un grup de contact pentru schimbul de informații în scopul aplicării prezentului articol. Statele membre se informează reciproc și informează Comisia cu privire la autoritățile naționale responsabile de transmiterea și primirea informațiilor și cu privire la îndeplinirea obligațiilor menționate la articolul 11 alineatul (4).

Articolul 13a

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

▼B*Articolul 14*

Statele membre adoptă toate dispozițiile relevante pentru a interzice pătrunderea pe teritoriul lor:

- a unei arme de foc în afara cazurilor prevăzute la articolele 11 și 12 și sub rezerva respectării condițiilor prevăzute;
- a unei alte arme decât cele de foc, sub rezerva că dispozițiile de drept intern ale statului membru respectiv permite acest lucru.

CAPITOLUL 4

Dispoziții finale*Articolul 15*

(1) Statele membre întăresc controalele privind deținerea de arme la frontierele externe ale Comunității. Acestea se asigură că persoanele care provin dintr-o țară terță și care intenționează să ajungă în alt stat membru respectă dispozițiile articolului 12.

(2) Prezenta directivă nu se opune controalelor efectuate de către statele membre sau de către transportatori în timpul îmbarcării la bordul unui mijloc de transport.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

▼B

(3) Statele membre informează Comisia despre modalitățile în care se efectuează controalele menționate la alineatele (1) și (2). Comisia strânge aceste informații și le pune la dispoziția tuturor statelor membre.

(4) Statele membre comunică Comisiei dispozițiile de drept intern, inclusiv modificările referitoare la achiziționarea și deținerea de arme, în măsura în care legislația internă este mai strictă decât standardele minime care trebuie adoptate. Comisia transmite aceste informații celorlalte state membre.

▼M1*Articolul 16*

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în baza prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, adecvate și descurajante.

Articolul 17

Până la 28 iulie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind situația care rezultă din punerea în aplicare a prezentei directive, însoțit, dacă este cazul, de propuneri.

Până la 28 iulie 2012, Comisia realizează cercetări și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind posibilele avantaje și dezavantaje ale reducerii categoriilor de arme de foc la două (interzise sau autorizate) în vederea unei mai bune funcționări a pieței interne a produselor în cauză, printr-o posibilă simplificare.

Până la 28 iulie 2010, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport care prezintă concluziile unui studiu privind introducerea pe piață a replicilor de arme de foc, pentru a stabili dacă introducerea unor astfel de produse în domeniul de aplicare al prezentei directive este posibilă și oportună.

▼B*Articolul 18*

Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în timp util, pentru ca măsurile prevăzute în prezenta directivă să fie aplicate cel târziu la 1 ianuarie 1993. Acestea comunică imediat măsurile întreprinse Comisiei și celorlalte state membre.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 19

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B*ANEXA I*

I. În înțelesul prezentei directive, „arme” înseamnă:

▼M1

— orice armă de foc, astfel cum este definită la articolul 1 din prezenta directivă,

▼B

— alte arme decât armele de foc, astfel cum sunt definite în legislațiile interne.

II. În înțelesul prezentei directive, „arme de foc” înseamnă:

A. Orice obiect care intră într-una din categoriile următoare, mai puțin cele care corespund definiției, dar au fost excluse din motivele menționate la secțiunea III.

Categoria A – Arme de foc interzise

1. Instrumente și lansatoare militare cu efect exploziv.
2. Arme de foc automate.
3. Arme de foc camuflate sub forma unui alt obiect.
4. Munițiile cu proiectile perforante, explozive sau incendiare, la fel ca și proiectilele pentru aceste muniții.
5. Munițiile pentru pistolete și revolve cu proiectile expansive, ca și aceste proiectile, mai puțin în ceea ce privește armele de vânătoare sau de tir cu țintă, pentru persoanele obișnuite să folosească aceste arme.

Categoria B – Arme de foc supuse autorizării

1. Armele de foc cu bătaie scurtă semiautomate sau cu repetiție.
2. Armele de foc cu bătaie scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție centrală.
3. Armele de foc cu bătaie scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție anulară, cu o lungime totală sub 28 cm.
4. Armele cu bătaie lungă semiautomate ale căror încărcătoare și camere conțin mai mult de trei cartușe.
5. Armele cu bătaie lungă semiautomate ale căror încărcătoare și camere conțin mai mult de trei cartușe, al căror încărcător este inamovibil sau armele pentru care nu este garantată transformarea, printr-un utilaj curent, în arme al căror încărcător sau cameră pot să conțină mai mult de trei cartușe.
6. Armele cu bătaie lungă cu repetiție și semiautomate cu țevă netedă a căror țevă nu depășește 60 cm.
7. Armele de foc civile semiautomate, care au aparența unei arme de foc automate.

Categoria C – Arme de foc care fac obiectul declarării

1. Arme de foc cu bătaie lungă cu repetiție, altele decât cele menționate la categoria B punctul 6.
2. Armele de foc cu bătaie lungă cu tragere foc cu foc prin țevă spiralată.
3. Armele de foc cu bătaie lungă semiautomate, altele decât cele cuprinse în categoria B punctele 4-7.
4. Armele de foc cu bătaie scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție anulară, de o lungime totală mai mare sau egală cu 28 cm.

Categoria D – Alte arme de foc

Armele de foc cu bătaie lungă cu tragere foc cu foc prin țevă netedă.

B. Părțile esențiale ale acestor arme de foc:

Mecanismele de închidere, camera și țeava armelor de foc care, în calitate de obiecte separate, sunt incluse în categoria în care sunt clasificate armele de foc din care fac parte sau cărora le sunt destinate.

▼ B

III. În sensul prezentei directive, nu sunt incluse în definiția armelor de foc obiectele care corespund definiției, dar care:

▼ M1

- (a) au fost considerate definitiv impropriei folosirii, prin dezactivare, asigurându-se că toate componentele esențiale ale armei de foc au devenit definitiv nefuncționale și că nu pot fi îndepărtate, înlocuite sau modificate astfel încât arma de foc să poată fi reactivată în vreun fel;

▼ B

- (b) sunt concepute în scopul de alarmare, semnalizare, protejare, abataj, pescuit cu harpon sau industriale sau tehnice, cu condiția să nu poată fi utilizate decât în acest scop;
- (c) sunt considerate ca arme antice sau reproduceri ale acestora, în măsura în care nu au fost incluse în categoria precedentă și se supun legislațiilor naționale.

▼ M1

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru ca măsurile de dezactivare prevăzute la litera (a) să fie verificate de către o autoritate competentă, pentru a se asigura că modificările aduse unei arme de foc o transformă în mod ireversibil într-una nefuncțională. În contextul acestei verificări, statele membre dispun eliberarea unui certificat sau a unui înscris care să ateste dezactivarea armei de foc sau aplicarea pe suprafața armei de foc a unui marcaj clar vizibil în acest sens. Comisia adoptă, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13a alineatul (2) din directivă, orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt nefuncționale în mod definitiv.

▼ B

Până la coordonarea la nivel comunitar, statele membre pot aplica legislații naționale în ceea ce privește armele de foc indicate la acest punct.

IV. În înțelesul prezentei anexe:

- (a) „armă de foc cu bătaie scurtă” înseamnă o armă de foc a cărei țevă nu depășește 30 cm sau a cărei lungime totală nu depășește 60 cm;
- (b) „arme de foc cu bătaie lungă” înseamnă toate armele de foc, altele decât cele cu bătaie scurtă;
- (c) „armă automată” înseamnă toate armele de foc care, după fiecare foc tras, se încarcă automat și care nu pot, printr-o singură apăsare de trăgaci, să lanseze mai multe focuri;
- (d) „armă semiautomată” înseamnă toate armele de foc care, după fiecare foc tras, se încarcă automat și care nu pot, printr-o singură apăsare de trăgaci, să lanseze mai mult de un singur foc;
- (e) „armă cu repetiție” înseamnă o armă de foc care, după fiecare foc tras, se încarcă manual, prin introducerea în țevă a unui cartuș extras din încărcător și transportat cu ajutorul unui mecanism;
- (f) „armă cu tragere foc cu foc” înseamnă o armă de foc fără încărcător care este încărcată înaintea fiecărei trageri prin introducerea manuală a cartușului în cameră sau într-un spațiu prevăzut în acest scop la intrarea în țevă;
- (g) „muniție cu proiectile perforante” înseamnă muniție de utilitate militară, cu proiectile blindate care au nucleu dur perforant;
- (h) „muniție cu proiectile explozive” înseamnă muniție de utilitate militară, cu proiectile conținând o încărcătură care explodează în timpul impactului;
- (i) „muniție cu proiectile incendiare” înseamnă muniție militară, cu proiectile conținând un amestec chimic inflamabil la contactul cu aerul sau în momentul impactului.

ANEXA II

PERMISUL EUROPEAN PENTRU ARME DE FOC

Permisul trebuie să conțină următoarele rubrici:

- (a) identitatea deținătorului;
- (b) identificarea armei sau a armelor de foc, cuprinzând menționarea categoriei, în sensul directivei;
- (c) perioada de valabilitate a permisului;
- (d) partea rezervată indicațiilor statului membru care a eliberat permisul (natura și referințele de autorizare etc.);
- (e) partea rezervată indicațiilor altor state membre (autorizații de intrare etc.);
- (f) mențiunea:

„Dreptul de a efectua o călătorie în alt stat membru cu una sau mai multe arme din categoriile B, C sau D, menționat în prezentul permis, este subordonat unei autorizări corespunzătoare prealabile a statului membru vizitat. Această autorizație sau aceste autorizații pot fi înscrise în permis.

Formalitatea de autorizare prealabilă prevăzută anterior nu este, în principiu, necesară, pentru a efectua o călătorie cu armă din categoria C sau D pentru a practica vânătoarea sau o armă din categoriile B, C sau D pentru a practica tirul sportiv, cu condiția de a fi în posesia unui permis de armă și de a putea explica motivul călătoriei.”

În cazul în care un stat membru a informat celelalte state membre, conform articolului 8 alineatul (3), că deținerea anumitor arme de foc din categoriile B, C sau D este interzisă sau supusă autorizării, este necesară una dintre mențiunile următoare:

„O călătorie în... [statul (statele) implicat(e)] cu arma... (identificare) este interzisă.”

„O călătorie în... [statul (statele) implicat(e)] cu arma... (identificare) este supusă autorizării.”